

JAKUB

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

11

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

XXIII. ročník, 24. 12. 2015

SLOVO ÚVODEM

Milí čtenáři, přinášíme vám slibovaný vánoční speciál, skoro by se dalo říct štedrovečerní. Najdete v něm krátkou povídku, pozdravy od P. Jindřicha pro děti i dospělé, další článek o rodinách z naší farnosti, dokončení seriálu kaple sv. Kříže na příbramském hřbitově, homilii a další zajímavé informace (například tu o tradičním společenském večeru).

Ať už si tohle číslo odnášíte z půlnocní mše nebo jste si jej vyzvedli až později, chtěla bych vám za celou redakci popřát – užívejte v radosti a pokoji vánoční čas! AS

VÍTE TO?

- V neděli 27.12.2015 zazní při mši sv. od 10:00 hod **Česká mše vánoční J. J. Ryby**.
- **Dětskou mši sv.** budeme slavit 10.1.2016 od 10:00 hod; po ní bude následovat v sakristii farní agapé.
- **Koncert sboru Codex Temporis a sboru Musica Podberdensis** se bude konat v neděli 3.1.2016 od 17:00 hod v kostele sv. Jakuba; při koncertě bude uvedeno nové CD
- V Galerii Františka Drtikola (Zámek-Ernestinum Příbram) probíhá do 10.1.2016 **výstava „Příbramské betlémy, andělé a andělská hudba“**.

- **Společenský večer** bude v sobotu 16.1.2016 od 19:00 hod. Hrát bude re-produkovaná hudba Dohnal Dancing; **vstupenky bude prodávat paní M. Marková první dvě lednové neděle po obou mši sv.**
- V první polovině ledna se uskuteční již šestnáctý ročník **Tříkrálové sbírky**.

VÁNOCE 2015 - MŠE

25. 12. Boží hod vánoční: 8.00; 10.00

26. 12. svátek sv. Štěpána: mše zrušena

27. 12. Svatá rodina: 8.00; 10.00 Česká mše vánoční J. J. Ryby (Codex Temporis a Musica Podberdensis)

31. 12. konec roku: 16.00 (poděkování za uplynulý rok)

1. 1. sl. Panny Marie: 8.00; 10.00

3. 1. Zjevení Páně: 8.00; 10.00

VÁNOCE

Kdysi dávno svolala zvířata sněm. Liška se zeptala veverka: „Co pro tebe znamená Vánoce?“ Veverka odpověděla: „Pro mne Vánoce znamenají krásný stromček ozdobený, spoustou svíček a cukrovím, které mám tak ráda.“ Liška se připojila se svou představou: „Hm, pro mne samozřejmě nesmí chybět voňavá pečená husička. Bez pečinky by to opravdové Vánoce ne-

byly.“ Do řeči se jim vložil medvěd: „A vánočka! O Vánocích musím mít obrovskou sladkou vánočku!“

Slyšet se dala také straka: „Ne, ne. Podle mne jsou o Vánocích nejdůležitější krásné a zářící šperky. O Vánocích se má všechno jen třpytit.“ Pozadu nechtěl zůstat ani vůl: „Vánoce dělá Vánocemi teprve šampaňské. Já bych ho vypil klidně dvě lahve!“ A osel, který to už nevydržel, se rychle zmocnil slova: „Vole, zbláznil ses? Vždyť na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek. Copak jsi na to zapomněl?“ Vůl se zastyděl, sklopil velkou hlavu a zabučel: „A vědí to vůbec lidé?“

*Vánoční příběhy pro potěchu duše,
Bruno Ferrero*

Když jsem si přečetla kdysi tento příběh, vryl se mi hluboko do paměti a snažím se připomínat si ho nejen o vánočních svátcích, ale už v adventní době, při všech přípravách na Vánoce. „Na Vánocích je nejdůležitější Ježíšek!“ Malé dítě, které přišlo na svět, aby nám skrze svůj život a svou smrt přiblížilo a otevřelo nebeské království. Malé dítě nám dává největší dar. Díky tobě, Bože.

MM

PĚKNÉ VÁNOCE!

Milí farníci a návštěvníci bohoslužeb u svatého Jakuba Staršího. Byl jsem povzbuzován, abych něco po delší době napsal do Jakuba. Rád to činím, ale měl bych asi vysvětlit, proč do něho ničím nepřispívám. Dnes je velká inflace slov. Člověk by měl zaplňovat papír, tím spíš jde-li o veřejnou tiskovinu, slovy, která mohou druhého obohatit, vzdělat, potěšit. A to neplyne z člověka samotného. Měl by předávat ostatním to, o čem se domnívá, že

je přirozeně z Ducha Božího. Přirozeně - nemyslím tedy žádné zjevení apod. A mě zrovna nic takového nepotkává. Jistě bych mohl jako „profesionál“ zaplnit každé číslo Jakuba. Ale to bych tu inflaci prázdných slov jen zvyšoval. Necítím opravdu potřebu se takto realizovat. Snad toto vysvětlení postačí. (Chci ale zdůraznit, že toto neplatí na žádného z přispěvovatelů do Jakuba, že si Vás naopak za to velmi vážím, ať už s tím či oním souhlasím více, nebo méně.)

Předchozí papež Benedikt XVI.- Josef Ratzinger, měl jako papež ideu, že v církvi musí být kontinuita, aby nové navazovalo na staré, bez „revolučních“ změn. Jenomže Bůh nám dal život a život znamená pohyb, stále vpřed. Když se život zastaví, je to - smrt, konec. Ostatně, sám Pán Ježíš hovoří jasně: „Nové víno do nových měchů“ (Mt 9,17).

Papež František nám vyhlásil Svatý rok milosrdenství. Nad strohou dogmatiku, nad pravidla a předpisy, nad shánění peněz, nad honění se za „mocí a slávou církve“, nad vše, co je bez pohybu, staví docela obyčejnou lidskost. Nezapomíná, že při každé eucharistii říká kněz ve jménu Ježíšově - „Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny, na odpuštění hříchů. To konejte na mou památku.“ A Ježíš přišel právě proto, aby nám lidem pomohl dojít k Bohu, tedy aby nás spasil, zachránil pro Život. Mše svatá není obřad církve, papeže atd., je to živé dění Ježíšovo. My ovšem nejsme schopni dojít k Otci sami. Potřebujeme odpuštění všeho zla - a že ho je na světě až příliš - potřebujeme tedy Boží milosrdenství. A to nám přináší Kristus. Lidstvo se samo nikam nedohrabe. Jen když se nad ním slituje Bůh a zadarmo nám odpustí. A to odpuštění je

v Ježíši Kristu. V betlémském chlévě se v lidské existenci narodilo Milosrdenství.

Drazí věřící, to není popření či odsunutí morálky. Usilujme o následování Krista, o dobrý život, o stále lepší vztahy. Jenomže většina lidí na tomto světě Ježíše nezná anebo má o něm zcela zkreslené představy. Jen Boží slitovná láska může lidstvo postupně přesvědčit. A v každém případě Ježíš přišel, aby všem prokázal své milosrdenství. A tak jen opakují papežova slova, která nám nabízí: „Pane, jsem hříšný člověk, přijď se svým milosrdenstvím.“ Mám pro Vás typ, radu, zejména pokud vlastníte internet. Najděte si webové stránky www.radiovaticana.cz. Tam jsou prakticky denně uveřejňovány promluvy, kázání či projevy papeže Františka. A jeho slova jsou nade vše inspirativní. To tvrdím já. Čtěte, naslouchejte mu a pak se rozhodněte, jako cestou, jakým směrem půjdete dál. Každý se musí rozhodnout.

Přeji nám tedy, ať se o Vánocích setkáme živě s Ježíšem Kristem, ne ovšem jen s figurkou v betlémech a v poetické hudbě - díky ovšem za to! - ale opravdu s ním. To je ale také obrovské milosrdenství. Bůh nám ho chce každému udělit. Chce každého dovést až Domů. K tomu nestačí veškeré dobré skutky a (pomyslné) zásluhy všech lidí všech dob. To už učinil Ježíš na kříži a svým zmrtvýchvstáním a to nám v čase rozdává. A k tomu se musel narodit.

Požehnané Vánoce všem, i těm kolem nás, kteří (zatím?) Ježíše neznají. A my, kteří o něm víme, známe ho? Nejen naše představy o něm, ale takového, jaký skutečně je? „Pane, přijď a ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.“

PĚKNÉ VÁNOCE!

P. Jindřich

PĚKNÉ VÁNOCE, DĚTI!

Milé děti „od svatého Jakuba Staršího“, blíží se zase Vánoce. Určitě se už těšíte. Když jsem byl ve věku jako vy, nemohl jsem se jich už dočkat. Naše dárky byly chudé, ale ty přece nedělají Vánoce. Vy jste byly obrovsky obdarováni, vy znáte Ježíše a víte, že Vánoce jsou o něm a pro něho.

Co myslíte - jaké to bylo, když byl Ježíš ve vašem věku? A jak by on prožíval naše Vánoce s vámi? Mám po vás návrh: Zkuste si to představit. Představovat si a přemýšlet, jak s vámi malý Ježíš je, jak s ním hovoříte a hraje si, co a jak on dělá a říká vám... Vždyť on byl dítětem, jako jste dnes vy. Ukažte mu na Štědrý večer dárek nebo dárky, které jste dostaly. Prostě - tak strávíte Vánoce s živým Ježíšem: a to bude něco! Tohle už já udělat nemohu, na to jsem už příliš starý. Tohle ale nemohou udělat ani vaši rodiče. To mohou prožít jenom děti. Tak to zkuste, než vám dětství uteče.

P. Jindřich

ZE ŽIVOTA FARNOSTI

RODINY Z FARNOSTI (DÍL 10.)

Křížovi z Příbrami

Naše rodina čítá pět členů: rodiče-Daniela a Lucii a tři syny - Štěpána, Václava a Daniela, ale také proměnlivé množství akvarijních rybiček a jedno morčátko.

Manžel Daniel pochází z Příbrami, byt jeho rodokmen sahá z jedné strany na Petrovicko (u Sedlčan) a z druhé strany až do Sudet. V Příbrami žil do svého odchodu na vysokou školu (studoval Pedagogickou fakultu UK obor český jazyk- francouzský jazyk). V Praze se kromě studií aktivně vě-

noval sportu a hudbě. Přes hudbu jsme se také seznámili.

Setkali jsme se na počátku 90. let v souboru staré hudby „Chorosch“, ve kterém jsme zpívali zejména renesanční polyfonii. Vzali jsme se v roce 1993 v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Strahovském klášteře.

Po svatbě jsme bydleli ještě dva roky v Praze po různých podnájmech. Já jsem stále studovala a manžel pak pracoval jako „civilkář“ v Domově Duha, kde bydleli lidé s mentálním postižením. Díky němu jsem také již při studiu na menší úvazek pracovala v tomto zařízení a velmi rádi na tato léta strávená s klienty Domova Duha vzpomínáme, protože jsme s nimi (ač to může někomu znít zvláštně) zažili hodně legrace.

V roce 1995 jsme se přestěhovali do Příbrami. Dan nejprve dojížděl učit do Prahy a po roce si našel práci zde v Příbrami na Gymnáziu pod Svatou Horou, kde učil češtinu a francouzštinu. Po 10 letech práce na této škole změnil místo a přestoupil na druhé příbramské gymnázium, kde pracuje dodnes. K jeho koníčkům patří hudba, basketbal, kolo a běh. Také zpívá v souboru Codex Temporis. Mohu říci, že vlastně díky hudbě (kamarádům z Codexu Temporis) jsme také postupně začali navštěvovat kostel sv. Jakuba. Nevím, zda to nazvat koníčkem, ale Dan také velmi rád pobývá na chalupě na Petrovicu, odkud pochází jeho tatínek. Tam rád chodí do přírody, odpočívá, řeže a štípá dříví nebo se věnuje dalším chalupářským pracím.

Mé jméno je Lucie, narodila jsem se v Praze, ale dlouhodobě Pražák nejsem. Z jedné strany pocházím po více stole-

tí z Vysočiny, z Havlíčkobrodská, kde se narodil můj tatínek, a z druhé strany z jižních Čech, odkud pocházel můj dědeček z maminy strany. Myslím, že se to také projevuje na mé potřebě být více v přírodě než v ruchu velkoměsta.

V Praze jsem vystudovala gymnázium a pak na Filosofické fakultě UK sociální práci. Jak jsem se již zmínila, při studiu jsem také částečně pracovala s lidmi s mentálním postižením. Jako dítě jsem hrála na klavír a prakticky od dětství jsem zpívala v různých pěveckých souborech, což mi vydrželo až do současnosti.

Když se nám narodil Štěpán, přestěhovali jsme se do Příbrami. Já jsem ale musela stále dojíždět občas do Prahy, abych dostudovala. Studium se mi trochu prodloužilo, takže Štěpán coby tříletý již stál v Karolinu na mé promoci. Po studiích jsem chvíli pracovala v Praze na ministerstvu práce. S dojížděním do Prahy jsem skončila v době, kdy jsme čekali Vašíka. Po mateřské s ním jsem pracovala tři roky v Domově seniorů na Březových Horách. Když se nám narodil nejmladší Daník, byla jsem s ním rok a půl „naplno“ doma. Pak jsem se díky Monice Ciklerové dostala k práci v neziskové organizaci Alka, o. p. s., kde jsem nakonec pracovala na menší úvazek už na mateřské. Zůstala jsem tam až do konce roku 2014. Nyní jsem se znovu po letech vrátila do Domova seniorů.

K víře jsme s manželem dospěli až v dospělosti. U mě to bylo hlavně díky tomu, že mi poslal Bůh do cesty dvě dobré kamarádky na gymnáziu, které mě prvními kroky víry provázely.

Nejstaršímu synovi Štěpánovi je 20 let. Minulý rok maturoval na Gymnáziu pod Svatou Horou a od října tohoto roku

začal studovat v Praze na UK hudební výchovu a český jazyk. K jeho největším zájmům již odmalička patřila hudba. Na klavír si začal hrát sám ve třech letech a od pěti roků navštěvoval ZUŠ zde na náměstí TGM, kde ho vyučovala paní učitelka Duková, na kterou všichni moc rádi vzpomínáme. Jako dítě hrál spíše klasickou hudbu, v době dospívání se pak více věnoval jazzovým skladbám. Ve třinácti letech se rozhodl, že se chce ještě učit na elektrickou kytaru, která ho začala bavit více než klavír, takže díky kytáře získal i zkušenosti s vystupováním s kapelami. Hraje v rockové skupině AnnAnnaš a Cetime. Pokud má čas, občas zpívá jako rodiče v souboru Codex Temporis a hraje ve farní kapele na basovou kytaru při dětských mších.

Prostřednímu synovi Václavovi (tedy spíše Vaškovi, protože oslovení „Václave“ nemá příliš v oblibě) je 15 let. V současné době chodí prvním rokem na Gymnázium pod Svatou Horou. Od malička byl jako Štěpán muzikální a rytmický, několik let hrál na klasickou kytaru, ale nebyla to pro něj tak velká citová záležitost, takže již před pár roky skončil. Jako mladší dítě také hrál fotbal za Spartak Příbram.

V současné době ho baví poněkud jiný žánr-rap. Rád ho poslouchá, chodí na koncerty rapových celebrit a s kamarády také zkoušejí zpívat a nahrávat tento druh hip-hopové hudby. K Jakubovi s námi v současné době nechodí, nicméně si rád vzpomene na pana faráře Krinka, k němuž jako dítě chodil na hodiny náboženství.

Nejmladšímu Danielovi je 8 let a chodí do druhé třídy 7. ZŠ Příbram. Ve škole se mu moc líbí. Mohu s radostí říci, že to není jen tím, že je zatím malý, ale že mají opravdu skvělou paní učitelku, která při-

stupuje k dětem s citlivostí, respektuje jejich individuální tempo. Daník je takový malý nadšenec do mnoha aktivit. Chodí na tréninky atletiky a rád se účastní různých závodů. Přitom má Bohu díky jednu vlastnost, která je při závodění dobrá: nevádí mu, že nevyhrává. Hraje fotbal za Vrtuláček Láz a chodí do skautského oddílu. Skaut ho zaujal už před dvěma lety, takže již jako předškoláček měl odvahu jet sám bez rodičů na skautský tábor.

Jako jediné z našich dětí byl pokřtěn v kostele sv. Jakuba, kam zatím (i přes občasně protesty) s námi chodí.

Lucie Křížová

NÁRODNÍ POTRAVINOVÁ SBÍRKA

Charity v pražské arcidiecézi koordinovaly 21.11.2015 Národní potravinovou sbírku. Sbíрка probíhala ve 13 supermarketech. Bylo shromážděno přes 11 tun potravin. Pracovníci a dobrovolníci Charity vysvětlovali zákazníkům, jak sbírka probíhá, sbírali potraviny do košů, třídili je a evidovali. „Atmosféra v obchodech byla úžasná. Zaměstnanci i dobrovolníci táhli za jeden provaz a snažili se udělat pro úspěch sbírky maximum. Máme radost, že tolik lidí dokáže projevit solidaritu,“ říká Dana Kucharčíková z Farní charity Vlašim.

Potraviny pomohou klientům Charity: maminkám s dětmi v tísní, lidem bez domova, migrantům a dalším uživatelům našich sociálních služeb.

Arcidiecézní Charita Praha, JS

HOMILIE Z DOMU SV. MARTY

Církev ať je pokorná, chudá a důvěřuje Pánu - konstatoval František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Papež zdůraznil, že chudoba je prvním blahoslavenstvím a dodal, že pravým bohatstvím církve jsou chudí, nikoli peníze a světská moc.

„Jak si má tedy počínat církev, aby byla věrná Pánovi?“ zeptal se papež. „Církev, která hledá útočiště v Bohu,“ odpověděl, „se vyznačuje třemi rysy: je pokorná, chudá a důvěřuje v Pána.“

„Pokorná církev se nenaparuje mocí a velikášstvím. Pokora neoznačuje ochablou a malátnou osobu, která klopí oči. Nikoli, to není pokora, nýbrž divadlo! To je fingovaná pokora. Prvním krokem pokory je přiznání, že jsem hříšník. Nejsi-li schopný říci sám sobě, že jsi hříšník a že druzí jsou lepší než ty, nejsi pokorný. První krok pokorné církve je pocit, že je hříšníci, a první krok je stejný pro nás všechny. Pokud někdo z nás má ve zvyku hledět na vady druhých a klábosit o nich, není pokorný, myslí si, že je soudcem druhých.“

„My máme o tuto milost prosit - pokračoval papež - tedy o to, aby církev byla pokorná, abych byl pokorný já i každý z nás. Za druhé je to chudoba, která je prvním blahoslavenstvím, či přesněji chudoba v duchu. Být chudý v duchu - vysvětlil dále papež František - znamená lpět pouze na Božím bohatství. Nikoli tedy církev, která lpí na penězích, přemýšlí o penězích a o tom, jak je získat. „Je známo, že u jednoho diecézního chrámu bylo na lidech před projitím Svatou branou prostoduše požadováno, aby přispěli na sbírku,“ řekl papež s odkazem na skupinku podvodníků, o které informoval italský tisk. „Toto

není Ježíšova církev,“ dodal, „to je církev oněch velekněží, kteří lpěli na penězích.“

„Náš jáhen, tedy jáhen této diecéze, Vavřinec, jenž byl ekonomem diecéze, byl císařem žádán, aby odevzdal její majetek a tak zaplatil za to, aby nebyl zabit. Přivedl s sebou chudé. Chudí jsou bohatstvím církve. Máš-li svoji banku, jsi-li vlastníkem banky a tvoje srdce je chudé, tedy nelpíš na penězích, pak je to služba. Chudobou je tento odstup za účelem služby potřebným, služby druhým.“ Položme si tedy tuto otázku, řekl dále papež, totiž zda jsme církví, tedy lidem pokorným a chudým. „Jsem, anebo nejsem chudý?“ A nakonec - za třetí - má církev důvěřovat Pánovu jménu.

„Komu důvěřuji? Moci, přátelům, penězům? Pánu! Toto je odkaz, který nám zanechává Pán: »Uprostřed tebe zanechám lid pokorný a chudý. Budou hledat své útočiště v Hospodinově jménu« (Sof 3,11). Pokorný proto, že cítí svoji hříšnost; chudý proto, že je srdcem připoután k Božimu bohatství a pokud má majetek, je jeho správcem; spoléhá na Pána, neboť si je vědom, že pouze Pán může zaručit to, co prospívá. Ti velekněží, ke kterým se obracel Ježíš, opravdu neměli o těchto věcech potuchy a Ježíš jim musel říci, že nevěstka je předejde do nebeského království.“

„Během čekání na Pána, na Vánoce,“ uzavíral František, „prosme, aby nám daroval srdce pokorné, chudé a především důvěřující v Pána, protože Pán nikdy neklame.“

připravil DH

KAPLE SV. KŘÍŽE NA PŘÍBRAMSKÉM HŘBITOVĚ (DOKONČENÍ)

Socha anděla

Vejdete-li do hřbitovní kaple a podíváte se doleva, pod točitým schodištěm na kůr je pískovcová socha anděla s určitými detaily. Ta totiž (její autor není znám) byla původně určena jinam - do vstupu arcibiskupského konviktu. Nese nápis: „Na památku svěcení kn. a. (rozuměj: knížecího arcibiskupského) konviktu, které konal l. p. 1892 J. E. Nejd. Pán p. Kardinál František de Paula, kníže a arcibiskup pražský.“ Lze soudit, že stála ve vstupním prostoru ústavu; nedlouho po válce se však situace změnila. Konvikt byl zrušen, chovanci (studenti příbramského klasického gymnázia, dostudovavší a odmaturovavší v květnu 1951, a to jako poslední ročník tehdejšího gymnaziální školství s výukou latiny a řečtiny) rozpuštěni - a vědí své. Konvikt změněn (přestavbou interiérů) na sídlo ONV Příbram, obě kaple, ona velká i ona menší, zrušeny, socha přenesena. Dnes tedy ve hřbitovní kapli sv. Kříže. Osud konviktu se ostatně měnil dál: po „politickém skoku“, tedy zrušení ONV Příbram, postupně sídlem několika institucí.

Mřížka v kostele

A ještě jedno výročí, platící pro kostel sv. Jakuba Většího: Před deseti lety, na přelomu let 2005/2006, byla demontována presbyterní mřížka (červený mramor + umělecké kování) a přenesena na své původní místo, do Mariánské Týnice. (Určitý

paradox: Sem byla přenesena právě od tamtud současně s hlavním oltářem - a náhle sama, byť tvořící součást oltářní architektury, vrácena zpět. Určitý podíl na tom možná měla - či neměla? - před oněmi deseti lety promluva kard. M. Vlka, který zde tehdy celebroidal nedělní bohoslužbu, v níž prohodil: „...není snad i takováto mřížka určitým předělem společenství věřících?“

Ovšem jiné, rovněž oprávněné stanovisko: Je opravdu mřížka, umělecká část kostelního prostoru, architektonická součást oltářního celku, doklad historie, opravdu „jistou překážkou společenství“ v tomto kostele? (Filosoficky: je hmotný předmět, nesoucí určitou uměleckou a historickou zvěst, vskutku překážkou pro duchovní spojení těch, kdo jsou tu shromážděni v tomtéž duchu?)

A pak: je, či není stejnou překážkou v kostele jiném, odkud vzata, tedy na místě původním? Možná však, že tam překážkou není: Mariánská Týnice dnes není kostelem, spíše architektonickou památkou.

Jiří Gutwirth

KULTURNÍ REVUE

KAM SE VYDAT NA VÝLET?

Lenora a okolí

Nejdříve bych Vás pozvala do šumavské Lenory. Tam se venku v obecní peci pečou tradiční lenorské placky, housky a samozřejmě i výtečný chléb. Vše je venku a děti vidí, jak se peče v peci. Chléb z lenorské pece a ostatní pečivo se neprodává, ale rozdává. Když jsme tam byli, návštěv-

nost byla velká. Pro zájemce poslední letošní pečení je 30.12.2015 od 9 hodin, další bude až v dubnu 2016.

Dále jsme pokračovali ve výletu až ke stožeké kapli. Kaple Panny Marie je dřevěná poutní kaple. Byla vystavena Jakoubkem Klausarem, kovářem z Volar, jako poděkování za zázračné vyléčení zra-ku. Díky údajně léčivým účinkům místního pramene a zázračnému obrazu Panny Marie byla kaple hojně vyhledávána poutníky z Čech i nedalekého Bavorska. Za minulého režimu kaple chátrala a zbyly z ní jen trosky. V letech 1987-1988 byla stožeká kaple obnovena. Slavnostní otevření bylo 9. listopadu 1988 a znovuvysvěcení 25. srpna 1990 kardinálem Miloslavem Vlkem. Hlavní pouť se koná vždy první neděli po 14. srpnu.

Regensburg (Řezno)

2. adventní neděli jsme navštívili Řezno. Město zahrnuté do světového kulturního dědictví UNESCO je naplněno sváteční atmosférou a nabízí svým návštěvníkům hned 4 vánoční trhy. Každý si vybere svůj nejlepší, ale mně se líbil nejvíce ten u knížecího zámku rodu Thurn -Taxisů.

Byla neděle, a tak jsme se mohli přesvědčit o tom, že v Německu jsou v neděli opravdu všechny obchody zavřené. Panovala tedy sváteční atmosféra. Stánků bylo mnoho a všechny byly vkusné. Svařené víno k předvánoční pohodě patřilo.

Starý zámek v Hořovicích

Poslední pozvánku mám na výstavu v galerii Starý zámek v Hořovicích. Vystavují tam Milan Eberl obrazy a Lubomír Kočí kované plastiky a designový šperk. Oba bydlí na Příbramsku. Pan Eberl v Bohutíně a pan Kočí v Hluboši. Výstava potrvá do 16.1.2016.

*Hezké výlety Vám za redakci přeje
Lída Chourová.*

NEJEN PRO DĚTI

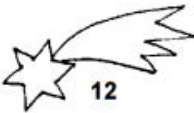
Co si přeje k narozeninám Ježíš?

Všichni se těšíme, až se rozsvítí vánoční stromek a my pod ním najdeme dárky. Napadlo vás někdy zamyslet se nad tím, jaký dárek by si přál ten, jehož narozeniny slavíme? Když správně pojmenuješ předměty a dopíšeš slova do příslušných okének tabulky, dozvíš se to z tajenky.

Tajenka:

6 3

2 11

7 12

10 1

2 5

9 8

4

převzato z KCBB, AS

Betlém

O Vánocích slavíme narození Ježíše Krista. Tuto velkou událost, která je zapsána v Bibli, se v různých dobách snažili zachytit také malíři. Ježíšovo narození zobrazovali tak, jak to odpovídalo jejich představám. Vzniklo tak mnoho různých betlémů. Dva se nám zde podařilo otisknout. Na první pohled vypadají stejně, ale přesto je mezi nimi 10 rozdílů. Najdeš je?

